

Recensie Trouw ★★★★★ Onbekommerd

## Tim Fransen maakt een van de mooiste cabaretvoorstellingen van de laatste jaren



Twee voor hun maatschappelijk engagement bekroonde programma's en het benadrukken van zijn twee cum-laude-masterdiploma's hebben Tim Fransen vervreemd van de Netanyahu's, Trumps en Poetins van de wereld, stelt de bedachtzame dertiger bij aanvang van zijn voorstelling vast.

Liever dan uitgemaakt worden voor 'belerend deugmens' gooit hij het over een andere boeg. Paraderend in pandjesjas, hoge hoed en goochelstok in de hand opent hij *Onbekommerd* met een eigen versie van musicalklassieker *Make 'Em Laugh*: 'Wie Schopenhauer quote, scoort goed bij de elite, maar de sfeer is verkloot. Entertain!'

In tijden van rampspoed heeft het volk behoefte aan afleiding, stelt hij vast. Zelf schafte hij weer een drumstel aan, een instrument uit zijn onbekommerde jeugd. En voor ons wil hij de goocheltrucs die hij van zijn opa erfde best even uitproberen. Voorwaarde voor echt engagement is de Holocaust kunnen zien als een les – niet voor alle andere mensen, maar voor jezelf, zegt Fransen. Maar hoe leuk is een avond waarover je achteraf zegt: 'Ik ben erachter gekomen dat de nazi's en ik meer gemeen hebben dan ik dacht'?

### Gevoelige snaar

Wie even geloofde dat het echt gedaan was met de kritische reflecties, merkt al snel dat alles – ook de opzichtige goocheltrucs – onderdeel zijn van een razendknap in elkaar geweven verhaal over het gevaar en het nut van afleiding. Is afleiding te verantwoorden, als je met elke nieuwe aankoop misstanden rond mensenrechten, klimaatverandering en big tech ondersteunt?

Voor een geëngageerde cabaretier als Fransen is dit niet alleen een hypothetisch, maar ook een persoonlijk spanningsveld, dat ook leeft bij andere 'deugmensen'. Daarmee weet hij naast een intelligente en een humoristische, nu ook een gevoelige snaar te raken.

### **Sombere drumsolo**

Na drie goede – en steeds betere – programma's vindt Fransen tien jaar na zijn debuut hiermee wéér een betere balans tussen inhoud, humor en theater. Neem de even relaterende als bizarre ontdekking dat menselijk DNA voor 50 procent overeenkomt met dat van bananen. Of de sombere drumsolo in het donker waarmee hij troost zoekt tegen de doffe realiteit. Ook met de stemmige animaties op een gefragmenteerd achterdoek doet Fransen een schepje op de esthetische aantrekkingskracht van zijn programma's.

Zo levert deze linkse rakker, zoals hij zichzelf noemt, niet alleen zijn beste programma tot nu toe, maar ook een van de mooiste cabaretprogramma's van de laatste jaren af.